

Joulu Konnunsuolla

Sävellys: Ari Mannelin

Sanat: Ari Mannelin

Joulu Konnunsuolla

Mieleen muistuu joulu kun mä
olin Konnunsuolla
istuin sitä tappoani siellä
kaltereiden takaa loisti kirkas tähti tuolla
kyyneleitä silmissä en kiellä.

Ikkunalla paloi muutamia kynttilöitä
myöskin oli pieni joulukuusi
pumpulista rakentelin siihen harsovöitä
latvassa sen oli tähti uusi.

Se oli joulu jolloin olin tosi yksin
seinällä vain orpo joulukortti
ja kuusen koristanut olin kysymyksin.
Aukeaako vielä mulle portti.

Ikkunasta piikkilangan näin
ja muurin harmaan
piirtyvän non vasten jouluyötä
juhla oli rakkauden
mut tappaminen armaan
sekin joskus rakkauden on työtä.

Toivon että tällä yksinäisyydellä
voisin sielustani pahan työni pestä
mutta kirjoitettu oli tarinani toisin,
joulu ei rakkaudetta kestä.

JOULU KONNUNSUOLLA

San + sov:
ARI MANNELIN
RAULI NORDBERG

1. MIE-LEEN MUIS-TUUN JOU-LU KUN MÄ O-LIN KON-NUN-SUOL-LA
 IK-KU-NAL-LA PA-LOI MUI-TA-MI-A KYNT-TI-LÖI-TÄ
 2. IK-KU-NAS-TA PIIE-KI-LAN GAN HÄIN JAMU-EIN HAR-MAAN
 TÄ-VOIN ET-TÄ TÄL-LÄ YK-SI - NAI-SY-DEL-LÄ VOI-SIN

KS-TUIN SI-TÄ TAP-PO-A-NI SIEL-LÄ
 MYÖS-KIN O-LI PIE-NI JOU-LU-KUU-SI
 PIIE-TY-VAN NIIN VAK-TEN JOU-LU-YÖ-TÄ
 SIE-LUS-TA-NI PA-HAN TYÖ-NI PES-TÄ

KAL-TE-BEI-DEN TA-KAA LOIK-TI KIR-KAS TÄH-TI TUOL-LA
 PUM-PU-LIS-TA RA-KEN-TE-LIN SII-HEN HAR-SO-VÖI-TÄ
 JUH-LA O-LI RAK-KAU-DEN MUT TAP-PA-MI-NEN AR-MAAN
 MUT-TA KIR-VOI-TET TU O-LI TA-BI-NA-NI TOI-SIN,

KYY-NE-LEI-TÄ SIL-MIS-SÄ TEN KIEL-LÄ,
 LAT-VAK-SA SEN O-LI TÄH-TI
 SE-KIN JOS-KUS RAK-KAU-DEN ON TYÖ-TÄ,
 JOU-LU-A EI RAK-KAU-DETTÄ

uu-si SE O-LI JOU-LU JOL-LOIN O-LIN TÖ-SI
 KESTÄ

YK-SIN SEI-NÄL-LÄ VAIN OR-PO JOU-LU-

KORT-TI JA KUUS-SEN KO-RIS-TA-NUT O-LIN KY-SY-

MYK-SIN AU-KE-AA-KO VIELÄ MUL-LE

PORTTI. INSTR. ->